

Silver eller vårtbjörk

Silverbjörken är hög och rak med hängande grenar. Den kallas ofta hängbjörk eller masurbjörk. På latin heter den *Betula verrucosa*. Det betyder "björken med vårtor". Kvistarna är fulla av små hartsvårtor. Bladen har små tänder på tänderna och är bredast närmast stjälken. Silverbjörken tillhör skogarna och växer aldrig nära fjällen. Den trivs bäst på torr mark.

Eftersom stammen är hög och rak kan den sågas till brädor och plankor. Vissa silverbjörkar har klumpiga fibrer och kallas masurbjörkar. Det är något annat än vad de samiska hantverkarna kallar masur, som finns i rotveden på glasbjörkar. Men det ser likadant ut.

På vintern sitter ekorrarna i stora flockar i silverbjörkarna och äter björkkvistar.

Dvärgbjörk

Dvärgbjörken är den minsta björken, aldrig mer än en meter hög, bara en buske. På berget kryper den som en matta på marken. Sticklingar som sticker ovanför snötäcket torkar ut. Dvärgbjörken har små blad, som musöron. Kvistarna är bruna, aldrig vita som hos andra björkar.

Även på berget går det att hitta ved. Du kan gräva ner till dvärgbjörken under snön.

Den brinner bra även när den är färsk.

Både dalripa och fjällripa äter gärna dvärgbjörk under vintern. Där ripflocken har avancerat har snön sparkats bort.

Vid trädgränsen kan du hitta hybrider mellan dvärgbjörk och fjällbjörk. Bladen ser ut som dvärgbjörkens men är lika stora som glasbjörkens.